

Névezd meg és jellemezd az alábbi idézetek szóképeit és szóképekhez csatlakozó stíláriis eszközeit!

„Férfikor jön az ifjúságra,
életed gyümölcsös ága”
(Juhász Ferenc: Rézi bordal)

„Ékképp fakadt ki a nyáj bátor őrzője;”
(Petőfi Sándor: János vitéz)

„Íz nem lehet, hogy annyi szív
fűlába onta vért,
S keserűben annyi hű kézel
Szakadt meg a honért.”
(Vörösmarty Mihály: Szózat)

„tűz
te gyöngyörű
jegyeken győzelés-örömu,
ne túrd, hogy vénhedjünk sorra
lélekbén szakállasodva,
hűlve latoló józanságban,
ahol áru és árulás van,
öltöztess tündér-pirosba,
röptess az örök tilosba,
jéghegyek fölé piros bálba,
ifjúság királya,
tűz!”
(Nagy László: Tűz)

„hol a vasbányák fuvallata ing,
gép rugdal, lánc zúg, jajong ládák léce,
lendkerék szijja esettlen és nyalint,
hol a fémkéblű dinamókat szopják
a sivalkodó transzformátorok,
itt élünk mi...”
(József Attila: Munkások)

„Majd az édes álom pillangó képében
Elvándorolt arra tarka köntöszében,
De nem mert szemérez szállni még sokáig,
Szinte a pirosló hajnal hasadtáig.
Mert félt a szunyogtól, félt a szúrós nádtól,
Jobban a nádasknak esörtető vadától,
Félt az üldözőknék távoli zajától,
De legis-legjobban Toldi nagy bajától.

Hanem amidón már szépen megpitymallott,
És elült a szunyog, és a zaj sem hallott,
Ekkor lelopódzott a fiú fejére,
Két szárnyát teríté annak két szemérez;
Eztán álommézet esőkölt ajakára,
Ekit mákvirágból gyűjté éjszakára;
Bűvös-bájos mézet, úgy hogy édesességén
Tiszta nyál esordult ki Toldi szája végén. ..
(Arany János: Toldi)

„E gyerepre éppen langy sötétség szállott,
mint bársony-permeteg”
(József Attila: Levegőt!)

„ha kell szívós lészek, mint fán a kérreg,”
(Radnóti Miklós: Leveél a hitveshez)

„az ország megvadult s egy rémes végzetlen
vigyorgott vértől és moesoktól részegen.”
(Radnóti Miklós: Törédék)

Névezd meg és jellemezd az alábbi idézetek alakzatait!

„hogy szeretlek, te édes mostoha!”
(József Attila: Óda)

„Kénges, büszke pávák, Nap-szédítő tollak,
Hírrrel hirdessétek: másképpen lesz holnap.”
(Földy Endre: Fölszállott a páva)

„Mikor együtt voltunk,
Tudom, hogy szeretted.
Ekkor meleg nyár volt,
Most tél van, hideg tél.”
(Petőfi Sándor: Reszket a bokor, mert...)

„Télj, mostan puszta ám igazán a puszta!”
(Petőfi Sándor: A puszta télen)

„Alszik a szív és alszik a szívben az aggodalom,
alszik a pókháló közlemben a légy a falon;
esőnd van a házban, az éber egér se kapargál,
alszik a kert, a faág, a fatörzsben a harkály,
kaszban a méh, rózsában a rózsabogár,
alszik a pörgő búzaszemekben a nyár;
alszik a holdban a láng...”
(Radnóti Miklós: Éjszaka)

„Ekkor legálább még egyszer megláthatom,
S édes lesz nekem e keserű jutalom.”
(Petőfi Sándor: János vitéz 17.)

„S anyánkat, ezt az édes jó anyát,
O Pistikám, szeresd, tiszteld, imádd!”
(Petőfi Sándor: István öcsémhez)

„Föl-földobott kő, földedre hullva,
Kiesi országom, újra meg újra
Hazajön a fiad.”
(Földy Endre: A föl-földobott kő)